

Dertlerin ve sıkıntuların hayır ciheti var mıdır?

Abdullah Bey: “Bazen insan, dertlerin ve sıkıntuların altında eziliyor. Dertlerin ve sıkıntuların hayır ciheti var mıdır?”

Biz mü’miniz; Allah’a inanıyor ve güveniyoruz. İmanımız bize öyle bir ümit kapısı açıyor ki, aslında yüz bin dünya derdi de gelse yine hafif kalır, yine çekilir cinsten olur. Fakat biz şüphesiz, dertten ve belâdan Allah’a sığınıyoruz, sığınmalıyız. Çünkü Allah’a sığınmak bir ibadettir.

Cenâb-ı Hak bütün mahlûkatın, bütün kullarının yegâne umududur. Herkes, her derdinde yalnız Cenâb-ı Allah’a sığınır, yalnız O’ndan ümit eder. Umutların tükendiği her noktada, Allah’ın rahmet ve umut kapısı hep açıktır. Emin olmalıyız ki, Allah Kendisine ilticâ edenlere şefkat ve merhametle yardım eder.

Şu âyetlerdeki ümit bize yetmez mi?

* “De ki: Rabbine kavuşmayı uman kimse, salih amel işlesin. Rabbine kullukta hiç şirk koşmasın.”¹

*“Kararını verdiğin zaman da artık Allah’a dayanıp güven. Çünkü Allah, kendisine dayanıp güvenenleri sever. Allah size yardım ederse, artık size üstün gelecek hiç kimse yoktur. Eğer sizi bırakıverirse, ondan sonra size kim yardım eder? O halde Mü’minler ancak Allah’a tevekkül etsinler.”²

Acziyetini bilen bir kulun Allah’a tevekkül edeceğinden eşsiz bir tesellî bulacağını beyan eden Bedüzzaman, Fâtihâ Sûresindeki “Nestaîn” kelimesinin tevekkül mânâsını içerdiğini, bu mukaddes kelimenin dertli kullara tesellî verdiğini ve Allah’ın recâ ve ümit kapısını her an açık tuttuğunu kaydeder.³

Bedüzzaman Saîd Nursî’ye göre, Celâli ve Cemâlî isimler vicdana tecellî edince ümit ve korku hâsıl olur.⁴ Allah’ın emrine muhatap olan insanlar, korku ve ümit ortasında bulunmalıdırlar. Takvayı umarak Rabbine ibadet etmesi gereken insan, ibâdetini hiçbir şekilde yeterli saymamalı, ibâdetine itimat etmemeli, dâimâ ibâdetinin artmasına çalışmalıdır.⁵ Ümidin kaynağı hiç şüphesiz îmandır. İman, dünya ve

âhireti, nimetlerle süslenmiş iki sofraya olarak insanın önüne sürer. İman nimetini bize ihsan eden Rabbimiz, ümit bakımından bize elbette kâfidir, yeterlidir.⁶

Recânın ve umudun cemâlî bir tecellî olduğunu⁷ kaydeden Bediüzzaman Hazretleri, Cenâb-ı Hakkın, tesellî isteyen kullarının dâima refiki, en yakın arkadaşı ve en sadık dostu olduğunu, recâ ve umut makamı mâhiyetinde, şefkatini kullarından aslâ esirgemediğini⁸ beyan eder.

Esasen, mü'min için hiçbir zaman umutsuzluk ve yeis söz konusu değildir.⁹ Ölüm bile mü'mini ye'se ve ümitsizliğe atamazken, mü'minin başka hangi sebeple ümitsizliğe düşmesi beklenebilir ki? Zira, ölüm, yokluk ve umutsuzluk kapısı değildir.¹⁰ Mü'min için ölüm mekân değiştirmekten ibârettir. Kabir ise, karanlıklı bir kuyu ağzı değil, nûrâniyetli âlemlerin kapısıdır. Dünyâ da bütün ihtişamıyla, âhirete nisbeten bir zindan hükmündedir. Dünya zindanından Cennet bahçelerine çıkmak, dünya hayatının rahatsız edici dağdağlarından rahat âlemine ve ruhların uçtuğu meydana geçmek ve mahlukâtın sıkıntılı gürültüsünden sıyrılıp Rahmân'ın huzuruna gitmek bin can ile arzû edilir bir seyahattir ve eşsiz bir saadettir.¹¹ Cenâb-ı Hak ölüm esnasında bu can ve ten mülkünü bizden, bizim için muhafaza etmek üzere alacak, fakat sonra tekrar geri iâde edecek ve fiyat olarak da-inşaallah-Cenneti ihsan edecektir.¹²

Bediüzzaman'a göre, Cenâb-ı Hak bizi yoktan var etmiş, göz, kulak ve her türlü âzâmızı hiçten açmış, yaratmış, cismimize bir dil ve bir kalp takmış, bedenimize ve cihâzâtımıza, türlü türlü nimetlerini tartmak ve tanımak için sayılamayacak kadar hassas ölçücükler yerleştirmiş ve aynı zamanda isimlerinin çeşit çeşit hazinelerini anlamak için dil, kalp ve fitratımıza hadsiz duygular koymuştur. Rahmet, şefkat ve kudret sahibi Allah Teâlâ bütün maksatlarımız ve umutlarımız için bize yeterlidir.¹³

O halde Allah'a dayanmalıyız, Allah'a sığınmalıyız, Allah'a duâ etmeliyiz. Dünyanın hangi sıkıntısı olursa olsun; bilmeliyiz ki, bir kapıyı kapayan Rabbimiz, bize sayısız kapı açmaya kadirdir. Ve yine bilmeliyiz ki, sabrettiğimiz ve Allah'tan ümidimizi eksik etmediğimiz takdirde, her sıkıntının perde arkası mutlak hayırdır, mutlak sevaptır, Allah'ın rızâsıdır ve her sıkıntı aslında birer âhîret azığı teşkil etmektedir.

Dipnotlar:

- 1- Kehf Sûresi: 110,
- 2- Âl-i İmrân Sûresi: 159, 160,
- 3- İşârâtü'l-İ'câz, s. 32,
- 4- A.g.e., s. 66,
- 5- A.g.e., s. 154,

- 6- Şuâlar, s. 85,
- 7- İşârâtü'l-İ'câz, s. 66,
- 8- A.g.e., s. 32,
- 9- Sözlcr, s. 580,
- 10- Mektûbât, s. 13,
- 11- Sözlcr, s. 187,
- 12- A.g.e., s. 31,
- 13- Şuâlar, s. 84